

ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

Από τον
ΦΑΗΛΟ Μ.
ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗ*

Οι φυλακές είναι για μένα οικείος τόπος. **Οχι μόνο λόγω επαγγέλματος, αλλά από την παιδική μου ηλικία, αφού μεγάλωσα και ζω απέναντί τους, απ' όταν πιτσιρικάδες παίζαμε μπάλα στα 88 στρέμματα κι οι χωροφύλακες από τις σκοπιές μάς φώναζαν για να τους πάρουμε τσιγάρα.** Εχω παρακολουθήσει live όλες σχεδόν τις εξεγέρσεις, τις αποδράσεις. Οι φυλακές είναι συνώνυμο της γενέθλιας πόλης μου και ίδιο πάντα το κρύο αστείο, «από μέσα είσαι ή απέξω;».

Τώρα πλέον, εδώ και 20 χρόνια τις γνωρίζω κι από μέσα, ως συλλειτουργός της Δικαιοσύνης, από την πρώτη φορά που πήγα να δω κρατούμενο πελάτη και βγήκα με αυτό το κρύο συναίσθημα και εδραιωμένη την πεποίθησή μου για το ανεκτίμητο της προσωπικής ελευθερίας. «Πέφτουν τα μάνταλα βαριά» της Μαρίκας Νίνου. Ακούστε το.

Εκεί λοιπόν όπου πέφτουν τα μάνταλα βαριά, μαζί με τους κρατούμενους ζουν και υπάλληλοι του ελληνικού λαού, κάνοντας ένα από τα δυσκολότερα λειτουργήματα, στις πιο δύσκολες συνθήκες, και έχοντας να αντιμετωπίσουν τους πιο δύσκολους ανθρώπους.

Από φοβισμένους αγιάννηδες μέχρι πορωμένους φονιάδες, μέλη συμμοριών, προξέμπορους, μαχαιροβγάλτες, τρομοκράτες, στρατιές αλλοδαπών από όλες τις φυλές του Ισραήλ, για τους οποίους μερικές φορές η ανθρώπινη ζωή δεν αξίζει ούτε ένα «καπάκι πίτουρα», για να χρησιμοποιήσω μια αρβανίτικη έκφραση.

Οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι, όλοι, απ' αυτούς που κινούνται στις πτέρυγες, στο επισκεπτήριο, στο νοσοκομείο, στα μαγειρεία, μέχρι τον έσχατο διοικητικό, συναλλάσσονται καθημερινά με τις χιλιάδες κακοποιών στις μέχρι ασφυξίας υπερσυμφορημένες φυλακές μας.

Συχνά σε εξεγέρσεις και διοικητικοί υπάλληλοι έχουν βρεθεί όμηροι. **Κι όμως το σοφό κράτος μας έκρινε ότι κάποιοι διοικητικοί, καμιά διακοσπονηταριά, δεν δικαιούνται τα 150 ευρώ του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας.**

Και συχνά δεν μιλάμε απλά για συνύπαρξη μόνο με επικίνδυνους και βίαιους κρατούμενους, αλλά και με φορείς AIDS, ηπατίτιδας κ.λπ. Και τι να πω για τα καθυστερούμενα δεδουλευμένα. Σώθηκε έτσι η χώρα από την πτώχευση, προφανώς.

Τρεις καινούργιες φυλακές δεν μπορούν να λειτουργήσουν γιατί δεν υπάρχει προσωπικό και οι κρατούμενοι εξακολουθούν να στοιβά-

«Βαριά μάνταλα» και για τους σωφρονιστικούς

Στην ασφάλεια της χώρας δεν χωρούν εκπώσεις: Οι φυλακές δεν πρέπει να είναι ούτε «ξενοδοχεία» αλλά ούτε και απάνθρωπα κολαστήρια για κρατούμενους και διοικητικούς υπαλλήλους

ζονται σαν τις σαρδέλες. Οι ελλείψεις σε προσωπικό, για να λειτουργούν οι φυλακές αξιοπρεπώς και χωρίς εξόντωση των υπαλλήλων, αγ-

γίζουν το 50%! Η δε εφαρμογή του νόμου Βενιζέλου, 10 συνταξιοδοτήσεις μία πρόσληψη, έχει επιτείνει τη λειτουργική και εργασιακή ασφυξία και εξαθλίωση.

Η πολυπληθής Υπηρεσία Εξωτερικής Φύλαξης όμως δεν κάνει υπηρεσία μέσα. **Ακόμη κι η συχνότητα στους ασυρμάτους είναι διαφορετική και δεν μπορούν να συνεννοηθούν με τους σωφρονιστικούς μέσα!**

Έχοντας πλέον μια αναλογία αλλοδαπών με τους Έλληνες κρατούμενους που ξεπερνά το 70% προς 30%. **Ανάμεσά τους πολλοί σκληροί ισλαμιστές.** Με μια εγκληματικότητα πολύ διαφορετική και σκληρότερη απ' ό,τι πριν από 20 χρόνια, με τον υπερπληθυσμό των κρατουμένων και την οικονομική εξαθλίωση των υπαλλήλων,

σε λίγο δεν θα ξέρεις ποιον να λυπηθείς περισσότερο, τον δεσμότη ή αυτόν που τον φυλάει.

Οι λύσεις προφανείς.

Να εξαιρεθούν οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι από τον περιορισμό του 10 προς μία, όπως έχει γίνει με την Αστυνομία. Η ενοποίηση των υπηρεσιών, της εξωτερικής φρουράς με τους μέσα κι η εναλλαγή ρόλων απάντων. **Επίσης να καταβληθούν τα ελάχιστα στο σύνολό τους ποσά που οφείλονται.**

Στο σύστημα ασφάλειας της χώρας δεν χωρούν εκπώσεις και διακρίσεις. Κι οι φυλακές όπου κρατούνται άνθρωποι και δουλεύουν άνθρωποι δεν μπορούν να αφηθούν στην καθοδική κι εξαθλιωτική πορεία τους για κρατούμενους και σωφρονιστικούς υπαλλήλους. **Τα παραπάνω δεν αφορούν συντεχνιακά αιτήματα κάποιων «πολυτελών» δημοσίων υπαλλήλων.** Αφορούν λειτουργούς, των οποίων τη δουλειά δεν θα άντεχε εύκολα να την κάνει ο μέσος άνθρωπος, σε έναν σημαντικό τομέα της Δικαιοσύνης, της Δημόσιας Τάξης και Ασφάλειας, ο οποίος αποτελεί, μαζί με την Εθνική Αμυνα, τον σκληρό πυρήνα της εθνικής κυριαρχίας και βασική προϋπόθεση των υπόλοιπων δικαιωμάτων των πολιτών, όπως η υγεία και η παιδεία.

Επιπρόσθετα, η παρούσα κατάσταση επιδεινώνει δραματικά τις συνθήκες κράτησης, οι οποίες εξ αντικειμένου συνιστούν μια επιπλέον «ποινή» πέραν της διάρκειας της κράτησης, απάνθρωπη και μη προβλεπόμενη από τον νομικό πολιτισμό μας και τις διεθνείς συνθήκες, αλλά κυρίως είναι αντίθετες με τον ανθρωποκεντρισμό του ελληνικού Τρόπου. **Συνθήκες που ήδη οδήγησαν την Ομοσπονδία Σωφρονιστικών Υπαλλήλων σε απεργία πείνας.**

Δεν κλείνουν τις φυλακές, δεν εμποδίζουν την επικοινωνία των κρατούμενων με τις οικογένειές τους τέτοιες άγιες μέρες, αλλά προβαίνουν σε μια βαθιά συμβολική πράξη διαμαρτυρίας.

Χρέος της νέας κυβέρνησης θα είναι λοιπόν, μέσα στην όλη ανασυγκρότηση της χώρας, και πρωτοβουλίες στις παραπάνω κατευθύνσεις για την αποκατάσταση των δικαιωμάτων των εργαζομένων στις φυλακές, αλλά και τον εξανθρωπισμό του σωφρονιστικού συστήματος και την ορθολογικοποίησή του. **Οι φυλακές δεν πρέπει να είναι ξενοδοχεία, αλλά δεν μπορεί να είναι και απάνθρωπα κολαστήρια για κρατούμενους και σωφρονιστικούς υπαλλήλους.**

*Ο Φαίλος Μ. Κρανιδιώτης είναι δικηγόρος